

Udskriftsdato: 18. december 2025

BEK nr 188 af 09/03/2020 (Historisk)

Bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2019-10733

Senere ændringer til forskriften

BEK nr 832 af 10/06/2020 - BEK nr 1600 af 10/11/2020 - BEK nr 1869 af 23/09/2021 - BEK nr 1082 af 16/06/2022 -

LOV nr 331 af 28/03/2023 - BEK nr 1207 af 27/09/2023

Bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige

I medfør af § 4, stk. 1, i lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 187 af 16. februar 2015, § 91, stk. 3, og § 92, stk. 1, i lov om fuldbyrdelse af straf m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1333 af 9. december 2019, § 5, stk. 2, i lov nr. 603 af 12. juni 2013 om Offerfonden, som ændret ved lov nr. 739 af 25. juni 2014, § 997, stk. 2, 2. pkt., og § 1013, stk. 4, i lov om rettens pleje, jf. lovbekendtgørelse nr. 938 af 10. september 2019, § 1, stk. 1, 2. pkt., § 2, stk. 1, 1. pkt., og stk. 12, 1. og 2. pkt., § 3, stk. 8, 1. og 3. pkt., § 4, stk. 7, § 5, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 6, 2. pkt., § 6 a, stk. 4, § 7, stk. 4, § 10, stk. 3, 5. og 6. pkt., stk. 4, 2. pkt., stk. 7, 3. pkt., og stk. 8, 4. pkt., § 10 a, stk. 2, § 12, stk. 3, § 14, stk. 2 og stk. 3, 4. pkt., § 16, stk. 3, § 17, stk. 3, §§ 18 b og 18 c i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015, som ændret ved lov nr. 298 af 22. marts 2016, lov nr. 285 af 29. marts 2017, lov nr. 551 af 29. maj 2018, lov nr. 324 af 30. marts 2019, lov nr. 1110 af 13. november 2019 og lov nr. 1574 af 27. december 2019, § 5, stk. 4, i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 572 af 20. juni 2001, som ændret ved lov nr. 551 af 29. maj 2018, og § 35, stk. 3, i skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 678 af 31. maj 2018, og efter forhandling med justitsministeren, fastsættes:

Kapitel 1

Opgaver hos fordringshaveren

§ 1. Lov om inddrivelse af gæld til det offentlige gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, herunder private og udenlandske fordringer på underholdsbidrag, tilbagebetalingskrav fra A-kasser, fordringer på kontrolafgifter, ekspeditionsgebyrer og rejsekortfordringer fra jernbanevirksomheder, fordringer på gebyrer fra private klagenævn og krav fra Landsbyggefonden og Byggeskadefonden på pligtige indbetalinger og bidrag efter lov om almene boliger m.v. og lov om friplejeboliger, krav fra Byggeskadefonden vedrørende bygningsfornyelse på ekstraordinære bidrag efter lov om byfornyelse og udvikling af byer, krav fra Grundejernes Investeringsfond på pligtige indbetalinger efter lov om midlertidig regulering af boligforholdene, krav fra administrator på indbetalinger fra ejeren efter lov om tvungen administration af udlejningsejendomme, krav på licens og kontrolafgift fra Danmarks Radio, krav fra godkendte undervisningsinstitutioner og krav vedrørende bilsyn.

Stk. 2. Er der for skyldneren udstedt proklama, inden fordringen er overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden, forestår fordringshaveren anmeldelsen af fordringen i skyldnerens bo. Udstedes proklamaet efter overdragelsen, forestår restanceinddrivelsesmyndigheden anmeldelsen af fordringen i skyldnerens bo.

Stk. 3. Efter overdragelsen af fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, såfremt denne bliver bekendt med væsentlige ændringer i skyldnerens sociale eller økonomiske forhold, underrette restanceinddrivelsesmyndigheden herom.

Stk. 4. Hvis ændringerne i skyldnerens forhold afstedkommer forbedrede økonomiske forhold, kan fordringshaveren samtidig med underretningen anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om at intensivere inddrivelsen.

Stk. 5. Hvis ændringerne i skyldnerens forhold afstedkommer forværrede økonomiske forhold, kan fordringshaveren samtidig med underretningen enten anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om at give henstand eller tillade afdragsvis betaling eller, i det omfang fordringen ikke er omfattet af refusionsret fra statskassen, anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om, at sagen tilbagesendes til fordringshaveren, med henblik på at denne kan tillade afdragsvis betaling eller henstand med betalingen. Fordringshaveren skal skriftligt underrette skyldneren, hvis fordringen efter anmodning tilbagesendes til fordringshaveren.

Kapitel 2

Overdragelse af fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden, deres indplacering i dækningsrækkefølgen, afvisning, tilbagekaldelse og tilbagesendelse samt korrektioner af fordringer

§ 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen.

§ 3. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan fastsætte nærmere retningslinjer for elektronisk dataudveksling med fordringshaverne. Det kan herunder fastsættes, at fordringer kan overdrages manuelt eller elektronisk.

Stk. 2. Ved overdragelse af fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden skal fordringshaveren eller dennes repræsentant benytte skyldners cpr-nummer eller cvr-nummer som journalnummer. Oplysninger om cpr-nummer eller cvr-nummer kan dog undlades, hvis fordringshaveren eller dennes repræsentant godtgør, at det ikke har været muligt at fremskaffe sådanne oplysninger. Fordringshaveren skal ved overdragelsen af fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden give alle oplysninger, som efter restanceinddrivelsesmyndighedens bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen, herunder efter omstændighederne oplysning om fordringens stiftelsestidspunkt, forfaldstidspunkt, sidste rettidige betalingstidspunkt, rentesats, hovedstol, tilskrevne renter, gebyrer og omkostninger.

§ 4. Fordringer anses for modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden ved registreringen i modtagelsessystemet og får prioritet i dækningsrækkefølgen fra dette tidspunkt. Uanset tidspunktet for registreringen i modtagelsessystemet kan fordringer først dækkes, når de er registreret i inddrivelsessystemet.

Stk. 2. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt. Hvis de oversendte oplysninger giver restanceinddrivelsesmyndigheden anledning til at søge oplysninger bekræftet hos fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren sender fordringen til inddrivelse, anses fordringen for modtaget, når de oversendte oplysninger er rettet eller bekræftet, og rettelsen eller bekræftelsen er registreret i modtagelsessystemet.

Stk. 3. Renter dækkes forud for hovedkravet, således at renter påløbet under opkrævningen, renter påløbet under inddrivelsen i medfør af § 9, stk. 3, 2. eller 4. pkt., og inddrivelsesrenter, der i medfør af § 9, stk. 1 eller 3, er påløbet, inden hovedkravet inklusive inddrivelsesrenterne, jf. § 8, stk. 3, blev returneret til fordringshaver, dækkes først. Renter omfattet af 1. pkt. dækkes i henhold til den periode, som fordringshaver har oplyst, og således, at rentebeløb fra en tidligere periode dækkes før rentebeløb fra en senere periode. Derefter dækkes renter, der i medfør af § 9, stk. 1, eller § 9, stk. 3, 1. eller 3. pkt., er påløbet under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Såfremt flere oversendte rentebeløb vedrørende samme hovedkrav har samme renteperiode, dækkes rentebeløbene i den rækkefølge, hvori de er registreret i modtagelsessystemet. Såfremt flere oversendte rentebeløb, jf. 4. pkt., med samme renteperiode er registreret på samme tidspunkt i modtagelsessystemet, dækkes disse i den rækkefølge, hvori fordringshaveren har opstillet fordringerne i forbindelse med oversendelsen.

Stk. 4. Renter, der oversendes, efter at hovedkravet fuldt ud er blevet dækket hos restanceinddrivelsesmyndigheden eller indfriet af skyldner over for fordringshaver, mens det var under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, dækkes indbyrdes efter stk. 3. I forhold til øvrige fordringer under inddrivelse dækkes de i 1. pkt. nævnte renter på den plads i dækningsrækkefølgen, som hovedkravet ville have, hvis hovedkravet fortsat var under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Renter, der oversendes, efter at hovedkravet fuldt ud er blevet indfriet, mens det var under opkrævning hos fordringshaver, dækkes indbyrdes efter stk. 3. I forhold til øvrige fordringer under inddrivelse dækkes de i 3. pkt. nævnte renter på den plads i dækningsrækkefølgen, som hovedkravet ville have fået, hvis hovedkravet var blevet oversendt samtidig med renterne.

§ 5. Ved samtidig oversendelse til inddrivelse af flere fordringer vedrørende samme skyldner dækkes i den rækkefølge, hvori fordringshaveren har opstillet fordringerne i forbindelse med oversendelsen, jf. dog § 4, stk. 3, 1., 2., 4. og 5. pkt.

§ 6. Hvis et pengeinstitut afviser at honorere en betaling, der er anvendt til helt eller delvist at dække en fordring, eller hvis en betaling ved en fejl er placeret på den forkerte fordring, eller hvis der sker en nedsættelse i medfør af § 10 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, ophæves dækningen af fordringen. Senere dækninger fastholdes, idet en senere dækning, der helt eller delvist har dækket en hovedfordring, dog, i det omfang det er nødvendigt, ophæves med henblik på at kunne dække de renter af hovedfordringen, hvis dækning blev ophævet efter 1. pkt. Er den senere dækning sket ved et udlæg, der er foretaget inden den dækning, der ophæves efter 1. pkt., kan ophævelse alene ske for at dække renter omfattet af udlægget. Den efter 2. pkt. gennemførte dækning af renter har virkning fra samme tidspunkt som den dækning, der ophæves efter 2. pkt. Restanceinddrivelsesmyndigheden orienterer ikke skyldner om den efter 2. pkt. gennemførte dækning.

§ 7. Opskrivning af en fordrings beløb kan ske ved oversendelse af en særskilt fordring på det opskrevne beløb (opskrivningsfordring). Opskrivning af opkrævningsrenter sker dog ikke ved oversendelse af en opskrivningsfordring, men ved oversendelse af en ny rentefordring med den samme renteperiode som den fordring, der ønskes opskrevet. En opskrivningsfordring anses for modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden, når opskrivningsfordringen er registreret i modtagelsessystemet. Dette gælder dog ikke, hvis de oversendte oplysninger om den fordring, der opskrives, er i høring efter § 4, stk. 2. 2. pkt., i hvilket tilfælde opskrivningsfordringen anses for modtaget samtidig med den fordring, der opskrives. 3. pkt. gælder heller ikke, hvis der er tale om en opskrivning, der skyldes en nedskrivning, som er annulleret af fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaver opkræver fordringen, fordi fordringen ved en fejltagelse blev anset for at være dækket, mens den var under inddrivelse, i hvilket tilfælde opskrivningsfordringen anses for modtaget samtidig med den fordring, der opskrives. En opskrivningsfordring får plads i dækningsrækkefølgen umiddelbart efter den fordring, der opskrives. Hvis den fordring, der opskrives, er blevet dækket helt eller nedskrevet helt, får opskrivningsfordringen den plads i dækningsrækkefølgen, som den opskrevne fordring ville have haft, hvis den ikke var dækket helt eller nedskrevet helt. Inddrivelsesrenter af opskrivningsfordringen dækkes dog umiddelbart før opskrivningsfordringen. Hvis der modtages flere opskrivningsfordringer vedrørende samme krav, dækkes disse indbyrdes i henhold til dækningsrækkefølgen i § 4, stk. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Stk. 2. En fordring, der er oversendt til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, kan nedskrives af fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaver har oversendt fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden, hvis der er sket indbetaling til fordringshaver, eller hvis en del af fordringen ved en fejl er sendt til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, eller hvis opkrævningsgrundlaget har ændret sig.

Stk. 3. Ved nedskrivning af en fordring, som tidligere er blevet opskrevet, sker nedskrivningen i første omgang på den del af fordringen, som først blev oversendt til restanceinddrivelsesmyndigheden. Det gælder dog ikke, hvis formålet med nedskrivningen er at annullere en bestemt opskrivningsfordring.

Stk. 4. § 4, stk. 5, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige anvendes alene på et overskydende beløb, når hele den fordring, som det overskydende beløb vedrører, inklusive renter er blevet dækket. Er hele fordringen inklusive renter på tidspunktet for restanceinddrivelsesmyndighedens anvendelse af et overskydende beløb ikke dækket, anvendes det overskydende beløb til dækning på den resterende del af fordringen inklusive renter. Resterer der herefter et overskydende beløb, anvendes dette til dækning i overensstemmelse med § 4, stk. 3, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Såfremt det overskydende beløb som nævnt i 2. pkt. hidrører fra modregning og vedrører hovedfordringen eller en inddrivelsesrente, der ikke har været tilbagesendt til eller tilbagekaldt af fordringshaver i medfør af bekendtgørelsens § 8, stk. 3, dækkes krav på inddrivelsesrente forud for hovedfordringen, mens opkrævningsrente og inddrivelsesrente, der har været tilbagesendt til fordringshaver i medfør af § 8, stk. 3, dækkes efter hovedfordringen.

Stk. 5. Opstår der ved en nedskrivning af en opskrevet fordring et overskydende beløb, og findes der opskrivningsfordringer til den fordring, som nedskrives, anvendes det overskydende beløb først til

dækning af en eventuel resterende del af den opskrevne fordring inklusive renter. Dernæst dækkes den opskrevne fordrings opskrivningsfordringer og disses renter. Dækningen efter 2. pkt. anvendes dog ikke, såfremt det overskydende beløb hidrører fra en indsats, bortset fra modregning, som den nedskrevne fordring er eller har været omfattet af, og som på tidspunktet for restanceinddrivelsesmyndighedens anvendelse af det overskydende beløb ikke omfatter den eller de opskrivningsfordringer, som kan dækkes helt eller delvist.

§ 8. Fremkommer skyldneren efter fordringens overdragelse med indsigelser om fordringens eksistens eller størrelse, sender restanceinddrivelsesmyndigheden skyldnerens indsigelser til fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, til afgørelse af indsigelserne. Restanceinddrivelsesmyndigheden underretter skriftligt skyldneren om oversendelsen.

Stk. 2. Indsigelser fra skyldner om fordringens eksistens eller størrelse har ikke opsættende virkning i forhold til restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelse af fordringen, i det omfang der ikke er fastsat særlige bestemmelser herom i lovgivningen. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan dog beslutte, at indsigelser om kravets eksistens eller størrelse tillægges opsættende virkning, hvis der er begrundet formodning om, at kravet ikke er opgjort korrekt eller ikke eksisterer. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan endvidere tilbagesende kravet til fordringshaveren, hvis fordringshaveren ikke søger skyldnerens indsigelser om kravets eksistens eller størrelse afklaret inden rimelig tid.

Stk. 3. Ved restanceinddrivelsesmyndighedens tilbagesendelse af fordringer efter § 2, stk. 2, 4. pkt., og stk. 6, 3. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og ved tilbagekaldelse af fordringer, jf. § 2, stk. 11 og 12, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, sender restanceinddrivelsesmyndigheden de renter, der er påløbet, mens fordringen har været under inddrivelse, og som er under inddrivelse, til fordringshaveren eller den, der på vegne af denne har tilbagekaldt eller fået tilbagesendt fordringerne.

Kapitel 3

Forrentning af fordringer under inddrivelse

§ 9. Fordringer, der overdrages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, med undtagelse af bøder, forrentes med en årlig rente svarende til renten i henhold til rentelovens § 5, stk. 1 og 2. Renten tilskrives fra den 1. i måneden efter modtagelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 2. Renten i stk. 1 finder ikke anvendelse på følgende fordringer:

- 1) Fordringer, der i henhold til EU-retsakter skal forrentes med en rente fastsat i henhold til EU-retsakten, uanset at fordringen er oversendt til inddrivelse.
- 2) Fordringer fastsat i henhold til en udenlandsk afgørelse om underholdsbidrag, der fastsætter en rente under inddrivelse, som er højere end inddrivelsesrenten, idet disse fordringer forrentes i henhold til afgørelsen.
- 3) Fordringer, som hviler på et pantebrev, et gældsbevis, et udenretligt frivilligt forlig m.v., og andre fordringer, hvor parterne har aftalt en morarente, som afviger fra renten i stk. 1, jf. dog stk. 3, 3. pkt.
- 4) Fordringer, der hviler på en retsafgørelse, hvor domstolen har truffet afgørelse om en forrentning under inddrivelse, som afviger fra renten i stk. 1, jf. dog stk. 3, 3. pkt.
- 5) Fordringer, der er modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden uden særskilt angivelse af hovedstol, renter og gebyrer, idet disse fordringer ikke forrentes.
- 6) Fordringer tilhørende fordringstyper, hvor restanceinddrivelsesmyndigheden har viden om, at der inden for fordringstypen oversendes fordringer uden særskilt angivelse af hovedstol, renter og gebyrer, idet fordringer tilhørende disse fordringstyper ikke forrentes.

Stk. 3. For fordringer som nævnt i stk. 2, nr. 3 og 4, hvor parterne har aftalt eller en domstol har fastsat en morarente, som er lavere end renten i stk. 1, kan fordringshaveren vælge, at fordringen ikke skal forrentes eller skal forrentes med en rentesats, som ikke overstiger den aftalte eller i retsafgørelsen

fastsatte rente, og som understøttes af restanceinddrivelsesmyndighedens it-system, der herefter beregner renten. Hvis fordringshaveren ønsker at fastholde en aftalt eller ved retsafgørelse fastsat lavere rente, som ikke understøttes af restanceinddrivelsesmyndighedens it-system, skal fordringshaveren beregne renten i henhold til aftalen eller retsafgørelsen og indsende oplysning om renten til restanceinddrivelsesmyndigheden. For fordringer som nævnt i stk. 2, nr. 3 og 4, hvor parterne har aftalt eller en domstol har fastsat en morarente, som er højere end renten i stk. 1, kan fordringshaveren vælge, at fordringen skal forrentes med renten i stk. 1 eller skal forrentes med en rentesats, som ikke overstiger den aftalte eller ved retsafgørelse fastsatte rente, og som understøttes af restanceinddrivelsesmyndighedens it-system, der herefter beregner renten. Hvis fordringshaveren ønsker at fastholde en aftalt eller ved retsafgørelse fastsat højere rente, som ikke understøttes af restanceinddrivelsesmyndighedens it-system, skal fordringshaveren beregne renten i henhold til aftalen eller retsafgørelsen og indsende oplysning om renten til restanceinddrivelsesmyndigheden.

Kapitel 4

Afdragsordninger

§ 10. Afgørelse om afdragsordninger for gæld, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, herunder renter, omkostninger, gebyrer og udlagte retsafgifter, træffes af restanceinddrivelsesmyndigheden. Afgørelsen træffes over for personer på grundlag af en beregnet betalingsevne, svarende til en procentdel (afdragsprocent) af skyldnerens årlige nettoindkomst opgjort som den årlige indkomst inklusive indtægter omfattet af § 17, fratrukket arbejdsmarkedsbidrag, pensionsindbetalinger foretaget af en arbejdsgiver, ATP-bidrag og skat, jf. dog stk. 6 og 11. Restanceinddrivelsesmyndigheden skal skriftligt varsle skyldneren om, at en afdragsordning agtes iværksat, medmindre det som følge af forudgående dialog med skyldner må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse uden varsel. Varslet skal angive den beregnede betalingsevne, det beregnede månedlige afdrag efter stk. 2, hvilken nettoindkomst der er lagt til grund ved beregning af betalingsevnen, hvilke fordringer der er omfattet af varslet, og hvad den samlede gæld omfattet af varslet er. Sammen med varslet skal restanceinddrivelsesmyndigheden stille et budgetskema til rådighed for skyldneren og oplyse, at skyldneren kan udfylde og indsende skemaet inden for 14 dage, jf. stk. 6. Varslet skal desuden indeholde oplysning om, at restanceinddrivelsesmyndigheden efter fornyet varsel kan ændre afdragsbeløbet efter stk. 2, hvis skyldners økonomiske forhold ændrer sig før eller efter iværksættelsen af afdragsordningen. Det beløb, som skal afdrages årligt, fastsættes med udgangspunkt i følgende tabel, der reguleres årligt efter § 44:

Ikke forsørgerpligt over for børn			Forsørgerpligt over for børn
Procent	Nettoindkomst-interval i kr. pr. år		Procent
5	85.000	105.999	0
6	106.000	111.999	4
7	112.000	117.999	4

8	118.00 0	123.99 9	4
9	124.00 0	129.99 9	4
10	130.00 0	135.99 9	5
11	136.00 0	141.99 9	6
12	142.00 0	147.99 9	7
13	148.00 0	153.99 9	8
14	154.00 0	159.99 9	9
15	160.00 0	165.99 9	10
16	166.00 0	171.99 9	11
17	172.00 0	177.99 9	12
18	178.00 0	183.99 9	13
19	184.00 0	189.99 9	14
20	190.00 0	195.99 9	15
21	196.00 0	201.99 9	16
22	202.00 0	207.99 9	17
23	208.00 0	213.99 9	18
24	214.00 0	219.99 9	19
25	220.00 0	225.99 9	20

26	226.00 0	231.99 9	21
27	232.00 0	237.99 9	22
28	238.00 0	243.99 9	23
29	244.00 0	249.99 9	24
30	250.00 0	255.99 9	25
31	256.00 0	261.99 9	26
32	262.00 0	267.99 9	28
33	268.00 0	273.99 9	29
34	274.00 0	279.99 9	30
35	280.00 0	285.99 9	31
36	286.00 0	291.99 9	32
37	292.00 0	297.99 9	33
38	298.00 0	303.99 9	34
39	304.00 0	309.99 9	35
40	310.00 0	315.99 9	36
40	316.00 0	321.99 9	37
40	322.00 0	327.99 9	38
40	328.00 0	333.99 9	39

40	334.00 0	+ ∞	40
----	-------------	-----	----

Stk. 2. Det månedlige beløb, som skal afdrages, svarer til den efter stk. 1 beregnede årlige betalingsevne delt med 12 og afrundet nedad til nærmeste hele eller halve hundrede kroner.

Stk. 3. Når afdragsordningen er fastsat efter stk. 1, anses skyldneren for at have overladt et rimeligt rådighedsbeløb til sig og sin familie, jf. dog stk. 6.

Stk. 4. Oplysninger fra indkomstregisteret lægges til grund ved fastsættelsen af den årlige nettoindkomst efter stk. 1. Seneste måneds indkomst, jf. stk. 1, som er tilgængelig for restanceinddrivelsesmyndigheden på beregningstidspunktet, omregnet til årsindkomst ved at gange med 12, anvendes som grundlag for beregningen af det månedlige afdragsbeløb. Indkomstoplysninger for en måned anses for at være tilgængelige for restanceinddrivelsesmyndigheden efter udløbet af fristen for indberetning, jf. § 4, stk. 1, 1.-3. pkt., i lov om et indkomstregister, forudsat at der er foretaget en indberetning for den pågældende måned. Hvis den anvendte måneds indkomst i indkomstregisteret afviger fra den forudgående måneds indkomst, og den forudgående måneds indkomst er tilgængelig for restanceinddrivelsesmyndigheden, anvendes den måneds indkomst, hvor indkomsten er lavest, som grundlag for beregningen af indkomsten efter stk. 1. Den anvendte måneds arbejdsmarkedsbidrag og A-skat omregnes ved at gange med 12 til et årligt fradrag, der fratrækkes ved fastsættelsen af den årlige nettoindkomst efter stk. 1.

Stk. 5. Hvis der ikke foreligger oplysninger fra indkomstregisteret om skyldnerens indkomst inden for de forudgående 3 måneder, fastsættes afdragsordningen i stedet på grundlag af seneste årsopgørelse, som på beregningstidspunktet er tilgængelig i restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelsessystemer. Nettoindkomsten efter stk. 1 fastsættes i så fald til den i årsopgørelsen opgjorte personlige indkomst med tillæg af positiv nettokapitalindkomst og med fradrag af den på grundlag af årsopgørelsen beregnede sum af bundskat, topskat, kommuneskat og kirkeskat, som er betalt eller skal betales af skyldner. Hvis der ikke foreligger oplysninger om skyldnerens indkomst inden for de seneste 2 indkomstår, kan afdragsordninger i stedet fastsættes med udgangspunkt i gældens størrelse.

Stk. 6. Afdragsordninger kan fastsættes efter en konkret betalingsevnevurdering efter reglerne i kapitel 7. Indsender skyldner et budgetskema, vurderer restanceinddrivelsesmyndigheden, om betalingsevnevurderingen efter det fremsendte budgetskema skal træde i stedet for den fastsatte afdragsordning. Restanceinddrivelsesmyndigheden vurderer, om der overlades skyldneren det nødvendige til eget og familiens underhold. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan dog afvise at foretage en betalingsevnevurdering, når denne findes at være uden betydning for afgørelsens udfald.

Stk. 7. Indsender skyldner ikke et budgetskema inden for fristen, jf. stk. 1, kan afdragsordningen iværksættes i overensstemmelse med varslet. Restanceinddrivelsesmyndigheden underretter straks skyldneren om afgørelsen. Underretningen skal være skriftlig og angive gældens art og størrelse samt tidspunktet for betaling af første afdrag.

Stk. 8. Forældre til børn under 18 år betragtes som forsørgere.

Stk. 9. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om at lade yderligere restancer under inddrivelse være omfattet af en for skyldneren igangværende afdragsordning uden forudgående varsel, såfremt der ikke hermed ændres på afdragsprocenten og afdragsbeløbet efter stk. 1. Restanceinddrivelsesmyndigheden vurderer, hvornår en restance skal omfattes af en afdragsordning.

Stk. 10. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om et ændret afdragsbeløb, hvis skyldners økonomiske forhold ændrer sig. Ved en forhøjelse af afdragsprocenten eller det beløb, der afdrages, skal restanceinddrivelsesmyndigheden iagttage reglerne om varsel i stk. 1.

Stk. 11. Forslag fra skyldneren til afdragsordninger kan, når særlige forhold taler derfor, tiltrædes af restanceinddrivelsesmyndigheden efter en konkret vurdering, herunder hvis forslaget sikrer afvikling af restancen inden for en rimelig tidshorisont.

Stk. 12. En afdragsordning, som overholdes af skyldneren, er ikke til hinder for, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan foretage og realisere udlæg, foretage modregning, herunder indtrædelse, og gennemføre særskilt lønindeholdelse.

Kapitel 5

Henstand for personer

§ 11. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan bevilge henstand, når skyldneren efter reglerne i § 10, stk. 1 og 3, eller kapitel 7 ikke aktuelt har betalingsevne.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan endvidere bevilge henstand, når særlige omstændigheder i øvrigt taler derfor.

§ 12. Henstand efter § 11 er ikke til hinder for, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan foretage og realisere udlæg, foretage modregning, herunder indtrædelse, gennemføre særskilt lønindeholdelse og afbryde forældelsen ved afgørelse efter § 18 a, stk. 8, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Kapitel 6

Fremgangsmåden ved indeholdelse i løn m.v.

§ 13. Afgørelse om indeholdelse i løn m.v. for misligholdt gæld, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, herunder renter, omkostninger, gebyrer og udlagte retsafgifter, træffes af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 2. Afgørelse om indeholdelse træffes efter reglerne i § 10 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Indeholdelsen sker med en procentdel (lønindeholdelsesprocent) af den beregnede eller godskrevne A-indkomst reduceret med fradragsbeløbet efter skattekortet, jf. dog § 17.

Stk. 3. Ved afgørelsen om lønindeholdelse skal der overlades skyldneren det nødvendige til eget og familiens underhold. Dette anses for at være tilfældet, når lønindeholdelsesprocenten fastsættes som afdragsprocenten efter reglerne i § 10, stk. 1, ganget med den årlige nettoindkomst efter samme bestemmelse, dernæst divideret med samme nettoindkomst, efter at denne forinden er reduceret med det årlige fradragsbeløb efter skattekortet, og endelig ganget med det antal procent, som trækprocenten efter forskudsopgørelsen ligger under 100 pct., jf. dog stk. 7. Hvis den således beregnede lønindeholdelsesprocent ikke er et helt tal, nedrundes den til nærmeste hele procent. Hvis den lønindeholdelsesprocent, der er fastsat efter 2. og 3. pkt., må antages at føre til overdækning af gælden, som denne er opgjort i varslet, inden for den første måned, hvor der foretages lønindeholdelse, fastsættes en reduceret lønindeholdelsesprocent. Ved vurderingen af, om overdækning af gælden vil ske, medregnes gebyr for afgørelsen og renter, som måtte påløbe frem til førstkommende månedsskifte, efter at lønindeholdelsen er gennemført. Den reducerede lønindeholdelsesprocent, der modsvarer det opgjorte beløb, rundes op til nærmeste hele procent. Den samlede indeholdelsesprocent efter kildeskattelovens § 48, stk. 5, kan ikke overstige 100 pct.

Stk. 4. Restanceinddrivelsesmyndigheden skal skriftligt varsle skyldneren om, at lønindeholdelse agtes iværksat. Varslet skal angive betalingsevnen efter § 10, stk. 1, og hvilken indkomst der er lagt til grund ved beregningen af betalingsevnen eller betalingsevnen efter § 18, stk. 2. Varslet skal endvidere angive den beregnede lønindeholdelsesprocent efter reglerne i stk. 3, 2. og 3. pkt., eller § 18, stk. 1, 1. og 2. pkt. Varslet skal herudover indeholde oplysning om, at restanceinddrivelsesmyndigheden efter fornyet varsel kan ændre lønindeholdelsesprocenten, hvis skyldners økonomiske forhold ændrer sig før eller efter iværksættelsen af lønindeholdelsen. Sammen med varslet om lønindeholdelse skal restanceinddrivelsesmyndigheden stille et budgetskema til rådighed for skyldneren og oplyse, at skyldneren kan udfylde og indsende skemaet, og at oplysningerne vil indgå i vurderingen af, om lønindeholdelse kan gennemføres og med hvilken indeholdelsesprocent. Skyldneren skal have en frist på mindst 14 dage til indsendelse af budgetskemaet.

Stk. 5. Indsender skyldneren ikke budgetskemaet, kan lønindeholdelsen iværksættes i overensstemmelse med varslet eller med en reduceret lønindeholdelsesprocent, jf. stk. 3, 4. pkt., eller med en justeret lønindeholdelsesprocent, jf. stk. 3, 7. pkt. Restanceinddrivelsesmyndigheden underretter straks skyldneren om afgørelsen. Underretningen skal være skriftlig og angive gældens art og størrelse.

Stk. 6. Lønindeholdelse kan dog iværksættes uden forudgående varsel og underretning, hvis skyldner ikke er tilmeldt folkeregisteret og ikke har oplyst en adresse, hvortil breve kan sendes, og samtidig er fritaget fra at modtage Digital Post fra det offentlige.

Stk. 7. Hvis skyldneren indsender budgetskemaet, vurderer restanceinddrivelsesmyndigheden, om der, hvis lønindeholdelsen iværksættes, overlades skyldneren det nødvendige til eget og familiens underhold. Vurderingen sker efter reglerne i kapitel 7. Viser vurderingen, at der ikke er betalingsevne, kan der bevilges henstand, jf. § 11. §§ 11 og 12 finder tillige anvendelse på vurderinger efter dette stykke.

Stk. 8. Hvis en skyldner i forvejen har en restance, der inddrives ved lønindeholdelse, kan restanceinddrivelsesmyndigheden træffe afgørelse om at iværksætte lønindeholdelse for yderligere restancer under inddrivelse uden forudgående varsel, herunder kan lønindeholdelsen foretages med lønindeholdelsesprocenten efter stk. 3, 2. og 3. pkt., henholdsvis kapitel 7, bortset fra § 18, stk. 1, 4. pkt., uanset at der er foretaget lønindeholdelse med en reduceret lønindeholdelsesprocent efter stk. 3, 4. pkt., eller § 18, stk. 1, 4. pkt., eller en justeret lønindeholdelsesprocent efter stk. 3, 7. pkt. Restanceinddrivelsesmyndigheden vurderer, hvornår der skal træffes en ny afgørelse efter 1. pkt.

Stk. 9. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om en ændret lønindeholdelsesprocent, hvis skyldners økonomiske forhold ændrer sig. Hvis den ændrede afgørelse baseres på en vurdering af, at skyldners betalingsevne er forhøjet, skal restanceinddrivelsesmyndigheden iagttage reglerne om varsel i stk. 4.

Stk. 10. Restanceinddrivelsesmyndigheden skal gennemføre en betalingsevnevurdering efter reglerne i kapitel 7, hvis skyldneren som følge af væsentligt ændrede økonomiske forhold anmoder herom. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan dog afvise at foretage en betalingsevnevurdering, når denne findes at være uden betydning for afgørelsens udfald.

§ 14. Afgørelse om særskilt indeholdelse i løn m.v. for biblioteksgebyrer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, kontrolafgifter med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger for overtrædelse af bestemmelser i færdselsloven, lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jernbaneloven og lov om trafikelskaber samt for medielicens og radiolicens med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed træffes af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 2. Ved afgørelse om særskilt lønindeholdelse skal der levnes skyldneren tilstrækkeligt til at opretholde en beskeden levefod. Dette vil normalt være tilfældet, når lønindeholdelsesprocenten fører til indeholdelse af et beløb på 400 kr. månedligt.

Stk. 3. Den maksimale særskilte lønindeholdelsesprocent fastsættes som 400 kr. ganget med 100 og divideret med den månedlige A-indkomst, efter at denne forinden er reduceret med det månedlige fradragsbeløb efter skattekortet. Hvis den således beregnede særskilte lønindeholdelsesprocent ikke er et helt tal, nedrundes den til nærmeste hele procent, dog mindst 1 pct. Den samlede indeholdelsesprocent efter kildeskattelovens § 48, stk. 5, kan ikke overstige 100 pct.

Stk. 4. Oplysninger fra indkomstregisteret lægges til grund ved beregning af A-indkomsten. Seneste måneds A-indkomst, som er tilgængelig for restanceinddrivelsesmyndigheden på beregningstidspunktet, anvendes som delgrundlag for beregning af den særskilte lønindeholdelsesprocent. Indkomstoplysninger for en måned anses for at være tilgængelige for restanceinddrivelsesmyndigheden efter udløbet af fristen for indberetning, jf. § 4, stk. 1, 1.-3. pkt., i lov om et indkomstregister. Hvis den anvendte måneds A-indkomst i indkomstregisteret afviger fra den forudgående måneds A-indkomst, anvendes den måneds indkomst, hvor indkomsten er højest. Den særskilte lønindeholdelse sker med en procentdel (særskilt lønindeholdelsesprocent) af den beregnede eller godskrevne A-indkomst reduceret med fradragsbeløbet efter skattekortet.

Stk. 5. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om særskilt lønindeholdelse, selv om restancen er omfattet af en afdragsordning efter § 10, en lønindeholdelse efter § 13 eller en henstandsordning, som ikke efter sit indhold også sikrer mod særskilt lønindeholdelse.

Stk. 6. Ved afgørelsen om særskilt lønindeholdelse skal restanceinddrivelsesmyndigheden skriftligt varsle skyldneren om, at særskilt lønindeholdelse agtes iværksat. Varslet skal angive den beregnede særskilte lønindeholdelsesprocent efter reglerne i stk. 3, 1. og 2. pkt., og hvilken indkomst der er lagt til grund ved fastlæggelsen af denne særskilte lønindeholdelsesprocent. Varslet skal herudover indeholde oplysning om, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan ændre den særskilte lønindeholdelsesprocent, hvis skyldners økonomiske forhold ændrer sig før eller efter iværksættelsen af den særskilte lønindeholdelse. Ved varsling skal skyldneren have en frist på mindst 14 dage til at fremsætte indsigelse over for restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 7. Fremsætter skyldneren ikke indsigelse, kan der iværksættes særskilt lønindeholdelse i overensstemmelse med varslet. Restanceinddrivelsesmyndigheden underretter straks skyldneren om afgørelsen. Underretningen skal være skriftlig og angive gældens art og størrelse.

Stk. 8. Særskilt lønindeholdelse kan dog iværksættes uden forudgående varsel og underretning, hvis skyldner ikke er tilmeldt folkeregisteret og ikke har oplyst en adresse, hvortil breve kan sendes, og samtidig er fritaget fra at modtage Digital Post fra det offentlige.

Stk. 9. Fremkommer skyldneren med indsigelse, vurderer restanceinddrivelsesmyndigheden, om skyldner, hvis den særskilte lønindeholdelse iværksættes, kan opretholde en beskeden levefod. Viser vurderingen, at skyldner, hvis den særskilte lønindeholdelse iværksættes, bliver velfærdstruet, kan der bevilges henstand efter § 11, stk. 2.

Stk. 10. Hvis en skyldner i forvejen har en restance, der inddrives ved særskilt lønindeholdelse, kan restanceinddrivelsesmyndigheden træffe afgørelse om at iværksætte særskilt lønindeholdelse for yderligere restancer under inddrivelse uden forudgående varsel med den hidtil anvendte procentsats eller anden procentsats, som efter restanceinddrivelsesmyndighedens beregning udgør 400 kr. eller derunder, dog mindst med procentsatsen 1. Restanceinddrivelsesmyndigheden vurderer, hvornår der skal træffes en ny afgørelse efter 1. pkt.

Stk. 11. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan uden varsling træffe afgørelse om en ændret særskilt lønindeholdelsesprocent, hvis skyldners økonomiske forhold ændrer sig, jf. dog stk. 3.

Stk. 12. Er der indeholdt mere til en særskilt lønindeholdelse, end hvad der er nødvendigt til dækning af de af afgørelsen omfattede krav, kan det overskydende beløb anvendes til dækning af andre restancer, for hvilke der kunne være truffet afgørelse om særskilt lønindeholdelse efter stk. 1.

Stk. 13. Reglerne i § 10, § 11, stk. 1, § 13, § 17 og kapitel 7 finder ikke anvendelse på en særskilt lønindeholdelse.

§ 15. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan kun træffe afgørelse om lønindeholdelse for krav, der samlet udgør mindst 100 kr. inklusive renter, gebyrer og andre omkostninger.

§ 16. Den indeholdelsespligtige skal efter anmodning give restanceinddrivelsesmyndigheden alle oplysninger om skyldnerens arbejdsforhold og økonomiske forhold af betydning for indeholdelsen. Besvarelse skal ske inden 14 dage efter modtagelsen af anmodningen.

§ 17. Lønindeholdelse efter § 13 kan ikke foretages i følgende A-indkomster:

- 1) Integrationsydelse efter § 22 i lov om aktiv socialpolitik.
- 2) Uddannelseshjælp, herunder aktivitetstillæg, efter §§ 23 og 24 i lov om aktiv socialpolitik.
- 3) Kontanthjælp, herunder aktivitetstillæg, efter § 25 i lov om aktiv socialpolitik.
- 4) Ressourceforløbsydelse efter §§ 68 og 69 j i lov om aktiv socialpolitik.
- 5) Løbende ydelser i henhold til lov om arbejdsskadesikring.

- 6) Ydelser, som er nævnt under nr. 5, efter lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. og efter lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion.
- 7) Ydelser, som er nævnt under nr. 5, efter §§ 19-22 i lov om erstatning til besættelsestidens ofre.
- 8) Krigs-ulykkesforsikringsrente efter lov om krigs-ulykkesforsikringsrente til enker efter visse fiskere.
- 9) Løbende ydelser i henhold til lov om invalideforsørgelse.
- 10) Skattepligtig elevstøtte m.m. i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.
- 11) Skoleydelse, der udbetales af produktionsskoler i henhold til § 17 i lov om produktionsskoler.
- 12) Skolepraktikydelser, der ydes til elever efter § 66 k, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser.
- 13) Skoleydelse, der ydes til elever efter § 66 t, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser.
- 14) Refusionsberettiget løn m.v. efter § 7 a, stk. 2, og godtgørelse efter § 11, stk. 1 og 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.
- 15) Statens voksenuddannelsesstøtte (SVU), der udbetales til uddannelsessøgende i henhold til lov om statens voksenuddannelsesstøtte.
- 16) Elevstøtte, der ydes efter lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v.
- 17) Skoleydelse i henhold til § 3, stk. 3, og § 5, stk. 3 og 4, i lov om erhvervsgrunduddannelse m.v.
- 18) Godtgørelse i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.
- 19) Skattepligtige stipendier, der udbetales i henhold til SU-loven.
- 20) Tilskud, som ph.d.-studerende modtager fra stipendiegiver til afholdelse af rejseudgifter til studierejser i Danmark og i udlandet, herunder den godskrevne værdi af billetter og lignende, når ydelsen berettiger den ph.d.-studerende til supplerende ph.d.-stipendium efter SU-lovens § 52.
- 21) Stipendium til dækning af leveomkostninger efter universitetsloven.
- 22) Stipendium til dækning af leveomkostninger efter lov om stipendier til visse udenlandske studerende ved korte og mellemlange videregående uddannelser.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om, at der ikke kan foretages lønindeholdelse i andre A-indkomster end de i stk. 1 nævnte.

Stk. 3. Indeholdelsespligtige, der udbetaler sådan A-indkomst, rekvirerer et skattekort m.v., hvori indeholdelsesprocenten for A-skat tillagt lønindeholdelsesprocenten for den særskilte lønindeholdelse er angivet separat.

Kapitel 7

Fastsættelse af den maksimale indeholdelsesprocent ved brug af betalingsevnevurdering

§ 18. Den maksimale lønindeholdelsesprocent fastsættes som det månedlige afdrag efter stk. 2 ganget med 100 og divideret med den månedlige A-indkomst, efter at denne forinden er reduceret med det månedlige fradragsbeløb efter skattekortet. Hvis den således beregnede lønindeholdelsesprocent ikke er et helt tal, nedrundes den til nærmeste hele procent. Den samlede indeholdelsesprocent efter kildeskatte-lovens § 48, stk. 5, kan ikke overstige 100 pct. Hvis den lønindeholdelsesprocent, der er fastsat efter 1.-3. pkt., må antages at føre til overdækning af gælden, som denne er opgjort i varslet, inden for den første måned, hvor der foretages lønindeholdelse, fastsættes en reduceret lønindeholdelsesprocent. Ved vurderingen af, om overdækning af gælden vil ske, medregnes gebyr for afgørelsen og renter, som måtte påløbe frem til førstkommende månedsskifte, efter at lønindeholdelsen er gennemført. Den reducerede lønindeholdelsesprocent, der modsvarer det opgjorte beløb, rundes op til nærmeste hele procent.

Stk. 2. Det månedlige afdrag til betaling af gælden udgøres af skyldnerens og dennes ægtefælles månedlige nettoindkomst, jf. § 19, med fradrag af følgende udgifter:

- 1) Rimelige udgifter til bolig, jf. § 20.
- 2) Nettoudgifter til husstandens mindreårige hjemmeboende børn, jf. § 21.

- 3) Udgifter til samvær med mindreårige børn, jf. §§ 21 og 22.
- 4) Bidragsforpligtelser, jf. § 23.
- 5) Udgifter til særlige behov, jf. § 24.
- 6) Udgifter til ganske særlige behov, jf. § 25.
- 7) Et rådighedsbeløb, jf. § 26.
- 8) Ydelser på ægtefællens gæld, jf. § 27.
- 9) Ydelser på anden gæld, jf. § 28.

Stk. 3. Det månedlige afdrag efter stk. 2 kan ikke overstige skyldnerens nettoindkomst opgjort efter § 19.

Stk. 4. Det månedlige afdrag udgøres af skyldnerens nettoindkomst med fradrag af udgifterne i stk. 2, nr. 9, og halvdelen af udgifterne i stk. 2, nr. 1-7, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Skyldnerens gæld i al væsentlighed er stiftet før påbegyndelse af samlivet med ægtefællen.
- 2) Der samtidig træffes afgørelse om eftergivelse.
- 3) Der samtidig afsiges gældssaneringskendelse vedrørende skyldnerens ægtefælle.
- 4) Ægtefællen afdrager offentlig gæld.

Stk. 5. Stk. 4, nr. 1, finder ikke anvendelse, hvis ægtefællens nettoindkomst er lavere end halvdelen af udgifterne efter stk. 2, nr. 1-7. Stk. 4, nr. 2, finder ikke anvendelse, hvis skyldnerens eller ægtefællens nettoindkomst er lavere end summen af den pågældendes udgifter efter stk. 2, nr. 9, og halvdelen af udgifterne efter stk. 2, nr. 1-7.

Stk. 6. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 5, 2. pkt., betales alene afdrag vedrørende den gæld, der påhviler den af ægtefællerne, hvis nettoindkomst er tilstrækkelig til at dække summen af den pågældendes udgifter efter stk. 2, nr. 9, og halvdelen af udgifterne efter stk. 2, nr. 1-7.

§ 19. Nettoindkomsten opgøres separat for skyldneren og dennes ægtefælle, jf. dog § 29, stk. 2.

Stk. 2. Som indkomst medregnes alle indtægter, herunder indtægter omfattet af § 17, bortset fra:

- 1) Indtægter fra godtgørelser, forsikringssummer m.v., der kompenserer modtageren for en ikkeøkonomisk skade.
- 2) Børne- og ungeydelse, børnetilskud, børnebidrag, børnepension og andre indtægter, der vedrører husstandens børn.
- 3) Boligstøtte og andre boligydelse.

Stk. 3. Som indtægt medregnes endvidere:

- 1) Udbetalinger af skyldnerens pensionsordninger opgjort efter afgiftsberigtigelse i henhold til pensionsbeskatningslovens regler.
- 2) Udbetalinger af erstatning for tab af erhvervsevne, tab af forsørger og lignende.

Stk. 4. Nettoindkomsten udgør indtægten i stk. 2 og 3 med fradrag af:

- 1) Skat, arbejdsmarkedsbidrag og ATP-bidrag.
- 2) Pensionsindbetalinger, der foretages af arbejdsgiveren.
- 3) Rimelige omkostninger ved erhvervsen af indkomsten, herunder månedlige udgifter ud over 550 kr. til offentlig transport eller under særlige omstændigheder forventede og forudsete udgifter til løbende drift og vedligeholdelse af motorkøretøj.
- 4) Kontingent til arbejdsløshedskasse og fagforening.
- 5) Bidrag til efterlønsordning.
- 6) Et beløb svarende til kirkeskatten i bopælskommunen, når der betales et beløb, der svarer til eller overstiger kirkeskatten, til et anerkendt trossamfund. Betales et mindre beløb end kirkeskatten, fradrages alene dette mindre beløb. Fradrages kirkeskat efter nr. 1, kan der ikke fradrages yderligere beløb til trossamfund.

§ 20. Nettoboligudgiften udgør udgifter til lejebetaling, ydelser på prioritetsgæld, fællesudgifter vedrørende ejendommen, ejendomsskat, ejendomsværdiskat, el, gas, vand, varme, renovation og lignende samt

bygnings- og brandforsikring for skyldneren, dennes ægtefælle og husstandens hjemmeboende mindreårige børn med fradrag af boligstøtte og andre ydelser, der tilfalder husstanden i kraft af boligen. Der kan efter § 18, stk. 2, alene fradrages en rimelig nettoboligudgift.

§ 21. Udgifter til husstandens mindreårige hjemmeboende børn kan kun fradrages efter § 18, stk. 2, hvis udgifterne efter stk. 3, nr. 1, 3 og 4, overstiger indtægterne efter stk. 2 (nettoudgiften). Udgiften efter stk. 3, nr. 2, kan altid fradrages.

Stk. 2. Som indtægt medregnes børne- og ungeydelse, børnetilskud, børnebidrag, børnepension og andre indtægter, der vedrører barnet og ikke hidrører fra barnets personlige formue eller selvstændige arbejdsindsats.

Stk. 3. Som udgifter medregnes:

- 1) Udgifter vedrørende pasning af barnet.
- 2) Rimelige udgifter, som en skyldner eller dennes ægtefælle har i forbindelse med et mindreårigt barns samvær med den anden forælder, hvor barnet ikke har folkeregisteradresse.
- 3) Udgifter til barnets særlige behov, jf. § 24, og barnets ganske særlige behov, jf. § 25.
- 4) Et rådighedsbeløb, der afhænger af barnets alder. Rådighedsbeløbet udgør 1.250 kr. om måneden for børn indtil det fyldte 2. år, 1.600 kr. om måneden for børn fra og med det fyldte 2. år og indtil det fyldte 7. år og 2.300 kr. om måneden for børn fra og med det fyldte 7. år og indtil det fyldte 18. år.

Stk. 4. Nettoudgiften opgøres separat for hvert barn.

§ 22. Som udgifter til samvær med børn medregnes rimelige udgifter, som en skyldner eller dennes ægtefælle har til samvær med et mindreårigt barn, som ikke har samme folkeregisteradresse som skyldneren.

Stk. 2. Er der fælles forældremyndighed over et barn, der opholder sig lige meget hos begge forældre, kan der hos den af forældrene, hvor barnet ikke er tilmeldt folkeregisteret, i stedet for udgifter til samvær efter § 18, stk. 2, fradrages et beløb, der efter en konkret vurdering udgør halvdelen eller mere af rådighedsbeløbet efter § 21, stk. 3, nr. 4.

§ 23. Som bidragsforpligtelser medregnes skyldnerens og dennes ægtefælles pligt til at betale børnebidrag og underholdsbidrag.

Stk. 2. Den del af børnebidraget, der kan fradrages efter § 18, stk. 2, kan ikke overstige størrelsen af det bidrag, der kan fastsættes i medfør af kapitel 2 i lov om børns forsørgelse.

Stk. 3. Den del af underholdsbidraget, der kan fradrages efter § 18, stk. 2, kan ikke overstige størrelsen af det bidrag, der kan fastsættes i medfør af kapitel 5 i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning.

§ 24. Som udgifter til særlige behov kan medregnes nødvendige udgifter til medicin, behandlinger, transport m.v., der afholdes på grund af kronisk sygdom eller handicap hos skyldneren eller dennes ægtefælle. Det beløb, der kan fradrages efter § 18, stk. 2, udgør den afholdte udgift fratrukket ydelser, erstatninger, tilskud m.v., der er ydet direkte til dækning af udgiften, og ydelser, godtgørelser m.v., der er af personlig karakter og må antages at skulle kompensere for en ikkeøkonomisk skade, hvis der er en åbenbar årsagssammenhæng mellem det forhold, der har udløst ydelsen, godtgørelsen m.v., og udgiften til medicin m.v.

§ 25. Rimelige udgifter til ganske særlige behov for skyldneren eller dennes husstand kan undtagelsesvist fradrages efter § 18, stk. 2, jf. dog § 21, stk. 1.

§ 26. Rådighedsbeløbet udgør 4.600 kr. om måneden. Har skyldneren en ægtefælle, forhøjes rådighedsbeløbet med 3.200 kr.

§ 27. Ydelser på gæld, som ægtefællen hæfter for, kan fradrages efter § 18, stk. 2, i det omfang afdragene størrelse ikke overstiger ægtefællens nettoindkomst, jf. § 19, med fradrag af halvdelen af udgifterne efter § 18, stk. 2, nr. 1-7. Gæld, der vedrører ægtefællens nuværende bolig og transportmiddel,

kan ikke fradrages efter denne bestemmelse, hvis ydelsen herpå er godkendt ved opgørelse af udgift til rimelig bolig, jf. § 18, stk. 2, nr. 1, eller ved opgørelse af nettoindkomsten, jf. § 19, stk. 4, nr. 3.

§ 28. Ydelser på studiegæld, tilbagebetalingspligtige sociale ydelser og ydelser, der betales på afdragsordninger omfattet af § 2, stk. 3, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og afdragsordninger omfattet af § 10, eller som inddrives ved lønindeholdelse efter § 13, kan fradrages efter § 18, stk. 2. Ydelser på privat gæld, der vedrører erhvervser omfattet af retsplejelovens § 509, kan endvidere fradrages efter § 18, stk. 2.

§ 29. Reglerne i dette kapitel om ægtefæller finder tilsvarende anvendelse på samlevende.

Stk. 2. Reglerne i dette kapitel finder kun anvendelse, når ægtefællerne har samme folkeregisteradresse og dermed kan anses for samlevende ved betalingsevnevurderingen. Er ægtefællerne ikke samlevende, opgøres nettoindkomsten separat for skyldner med fradrag af de omkostninger, jf. § 18, stk. 2, der kan henføres til skyldners folkeregisteradresse.

Kapitel 8

Eftergivelse og afskrivning

§ 30. Afdragsperioden i eftergivelsessager efter § 13, stk. 1-5, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige udgør 5 år og påbegyndes den første i måneden, efter at eftergivelsesafgørelsen er blevet endelig. Når særlige forhold taler derfor, kan perioden være kortere eller længere.

Stk. 2. Har skyldneren, i perioden fra eftergivelsessagen bliver indledt, til eftergivelsesafgørelsen bliver truffet, opsparet et beløb til fordel for kreditorerne, forkortes afdragsperiodens længde med det antal måneder, som beløbet dækker det månedlige afdrag efter stk. 1.

§ 31. Det månedlige afdrag fastsættes efter reglerne i kapitel 7, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I eftergivelsessager gælder i stedet for § 19, stk. 3, følgende: Som indtægt medregnes endvidere hvert år:

- 1) En forholdsmæssig del af skyldnerens pensionsordninger udbetalt som en sum efter afgiftsberigtigelse i henhold til pensionsbeskatningslovens regler, hvis pensionsordningen er eller inden afdragsperiodens udløb bliver udbetalt. Den forholdsmæssige del udgør i almindelighed 5/600 af den samlede sum for hver måned, der fra udbetalingstidspunktet er tilbage af afdragsperioden.
- 2) En forholdsmæssig del af en erstatning for tab af erhvervsevne, tab af forsørger og lignende, der er eller inden afdragsperiodens udløb bliver udbetalt i en sum. Den forholdsmæssige del opgøres som forholdet mellem den udbetalte sum og antallet af de år, som summen må antages at kompensere.

Stk. 3. I eftergivelsessager gælder i stedet for § 19, stk. 4, nr. 2, følgende: Pensionsindbetalinger, der foretages af arbejdsgiveren,

- 1) når pensionen er et obligatorisk led i ansættelsesforholdet, og
- 2) når der efter ansættelsesforholdets karakter, herunder ansættelsessted, branche m.v., er tale om sædvanlige indbetalinger.

§ 32. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan i forhold til skyldneren afskrive en fordring til det offentlige, inklusive renter, gebyrer og andre omkostninger, herunder undlade at afbryde forældelse, hvis det må anses for åbenbart formålsløst eller forbundet med uforholdsmæssige omkostninger at fortsætte inddrivelsen.

Stk. 2. Inden afskrivning af fordringen skal restanceinddrivelsesmyndigheden have forsøgt at inddrive fordringen med de inddrivelsesmidler, der er sædvanlige for den pågældende fordringstype.

Stk. 3. Der skal ved vurderingen af, om der kan ske afskrivning, lægges vægt på, om skyldneren har betalingsevne, om skyldneren ejer aktiver, og om der er knyttet særlige inddrivelsesmidler til fordringen.

Kapitel 9

Omkostninger, som restanceinddrivelsesmyndigheden kan pålægge skyldneren at betale

Gebyrer

§ 33. For ekspedition af opgaver i forbindelse med inddrivelse af fordringer opkræver restanceinddrivelsesmyndigheden følgende gebyrer hos skyldner:

- 1) Udsendelse af erindringsskrivelse: 140 kr.
- 2) Iværksættelse af lønindeholdelse: 300 kr.
- 3) Tilsigelse til udlægsforretning: 450 kr.

Omkostninger ved brug af privat inkassator til udenretlig inddrivelse i udlandet

§ 34. Restanceinddrivelsesmyndigheden træffer afgørelse om, at skyldneren skal betale restanceinddrivelsesmyndighedens rimelige omkostninger ved udenretlig inddrivelse i udlandet gennem en privat inkassator, som restanceinddrivelsesmyndigheden har antaget til at bistå med inddrivelsen i udlandet.

Stk. 2. Som rimelige omkostninger, der kan overvæltet på skyldneren i medfør af stk. 1, anses omkostninger, der vedrører den private inkassators relevante arbejde med eksempelvis søgning efter kontaktoplysninger om skyldneren, udsendelse af påkravsskrivelser, telefoninkasso, formidling af en afdragsordning med restanceinddrivelsesmyndigheden, udsendelse af erindringsskrivelse for manglende afdragsbetaling samt andre rimelige foranstaltninger, der udenretligt gennemføres med henblik på inddrivelsen i udlandet, herunder undersøgelse af, hvilke inden- og udenretlige inddrivelsesmuligheder der findes i det pågældende land og kan være relevante i forhold til skyldneren.

Stk. 3. Omkostningerne efter stk. 1 kan bestå af et grundbeløb og en provision beregnet af det beløb, hvis inddrivelse den private inkassator har bistået med, og udgifter og honorarer, som den private inkassator ifølge aftalen med restanceinddrivelsesmyndigheden kan kræve betalt.

Stk. 4. Overvæltning efter stk. 1 kan alene ske, hvis inddrivelsen er retmæssig og relevant. Inddrivelsen vil ikke være retmæssig, hvis fordringen ikke består, og vil ikke være relevant, hvis

- 1) restanceinddrivelsesmyndigheden på tidspunktet for antagelsen af den private inkassator til den udenretlige inddrivelse hos skyldneren havde haft mulighed for at forestå inddrivelsen i Danmark og burde have indset denne mulighed, eller hvis
- 2) restanceinddrivelsesmyndigheden i medfør af en bistandsaftale m.v. om inddrivelse havde haft mulighed for at anmode om bistand fra en kompetent myndighed i det pågældende land, medmindre det pågældende land enten generelt eller konkret har meddelt ikke at ville yde en sådan bistand eller ikke inden for en i bistandsaftalen m.v. fastsat frist eller, hvis en sådan frist ikke er fastsat, en efter restanceinddrivelsesmyndighedens vurdering rimelig frist regnet fra bistandsanmodningens fremsættelse har bekræftet at ville yde bistand til inddrivelsen, eller hvis
- 3) de foranstaltninger, der begrundet omkostningerne, åbenlyst ikke burde være gennemført af den private inkassator.

Stk. 5. Hvis fordringen består med et mindre beløb end det beløb, som restanceinddrivelsesmyndigheden lagde til grund ved antagelsen af den private inkassator, kan restanceinddrivelsesmyndigheden ud fra en konkret vurdering vælge, at overvæltning efter stk. 1 helt eller delvist skal undlades.

Kapitel 10

Særlige regler om inddrivelse af visse bøder, offerbidrag, konfiskationsbeløb og sagsomkostninger m.v.

Kapitlets anvendelsesområde m.v.

§ 35. Dette kapitel finder anvendelse ved restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelse af idømte, vedtagne eller pålagte bøder, offerbidrag, konfiskationsbeløb og sagsomkostninger, som det efter lovgivnin-

gen påhviler politiet at opkræve, samt idømte og vedtagne bøder, konfiskationsbeløb, sagsomkostninger m.v., som overtages til fuldbyrdelse i Danmark efter bestemmelser i

- 1) kriminallov for Grønland,
- 2) lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v. og
- 3) lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Eftergivelse af bøder, offerbidrag, konfiskationsbeløb og sagsomkostninger

§ 36. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om eftergivelse af offerbidrag, sagsomkostninger samt bøde- og konfiskationsbeløb, bortset fra tvangsbøder. Ansøgning indgives til restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 2. Udstår skyldneren fængselsstraf eller forvaring i fængsel eller arresthus, indgives ansøgning om eftergivelse til fængslet eller arresthuset. Hvis skyldneren er udstationeret til eller anbragt i en af Kriminalforsorgens pensioner eller en institution m.v. uden for Kriminalforsorgen, indgives ansøgningen dog til den institution, hvorfra den dømte er udstationeret, eller til skyldnerens moderinstitution.

Stk. 3. Institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, afgiver indstilling til restanceinddrivelsesmyndigheden om, hvorvidt eftergivelse bør ske.

Opsættende virkning ved indgivelse af ansøgning om anketilladelse eller genoptagelse af straffesagen

§ 37. Indgiver skyldner ansøgning om anketilladelse, jf. retsplejelovens § 903, stk. 1, § 910 og § 932, stk. 1 og 2, orienterer politiet restanceinddrivelsesmyndigheden herom. Politiet afgiver samtidig indstilling til restanceinddrivelsesmyndigheden om, hvorvidt inddrivelsen bør udsættes eller standses.

Stk. 2. Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden træffer afgørelse om, at inddrivelsen ikke udsættes eller standses, skal restanceinddrivelsesmyndigheden vejlede den dømte om adgangen til at indbringe spørgsmålet for landsrettens præsident, jf. retsplejelovens § 911, stk. 2 og 3, eller Højesteret, jf. retsplejelovens § 932, stk. 3. Tillades anke, skal fuldbyrdelsen udsættes (standses).

§ 38. Indgiver skyldner ansøgning om genoptagelse af straffesagen, orienterer politiet restanceinddrivelsesmyndigheden herom.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden udsætter eller standser fuldbyrdelsen, hvis Den Særlige Klageret bestemmer det, jf. retsplejelovens § 986, 1. pkt.

Kapitel 11

Oversendelse af sager til politiet med henblik på udståelse af bødeforvandlingsstraf

§ 39. Restanceinddrivelsesmyndigheden oversender sagen til politiet med henblik på afgørelse af, hvorvidt den pågældende skal udstå forvandlingsstraf for bøden, hvis

- 1) det ikke er muligt at inddrive en bøde helt eller delvist, og
- 2) skyldneren efter en konkret vurdering efter reglerne i kapitel 7 har betalingsevne.

Stk. 2. Oversendelse efter stk. 1 skal dog ikke ske, hvis

- 1) der ikke er hjemmel til fastsættelse af forvandlingsstraf for bøden, eller
- 2) forvandlingsstraffen er forældet.

§ 40. § 39 omfatter ikke tvangsbøder. Hvis påløbne tvangsbøder ikke straks betales eller inddrives, oversender restanceinddrivelsesmyndigheden sagen til politiet, med henblik på afgørelse af hvorvidt den pågældende skal udstå forvandlingsstraf for tvangsbøderne.

Kapitel 12

Behandlingen af klager over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser

§ 41. Klage over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om inddrivelse af fordringer m.v. og dækninger af fordringer, der ikke var omfattet af den inddrivelsesindsats, som det beløb, der blev anvendt

til dækningen, stammer fra, skal indgives skriftligt til restanceinddrivelsesmyndigheden. Klagen skal være modtaget i restanceinddrivelsesmyndigheden senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. For en klage over en dækning regnes fristen fra den dag, hvor klager har modtaget underretning om dækningen. Klagen kan dog uanset en overskridelse af klagefristen behandles, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Modtages en klage efter stk. 1 efter klagefristens udløb, sender restanceinddrivelsesmyndigheden straks klagen videre til Skatteankestyrelsen til afgørelse af, om særlige omstændigheder taler for, at klagen trods fristoverskridelsen behandles.

Stk. 3. Skatteankestyrelsen sender snarest muligt sin afgørelse efter stk. 2 til klageren med kopi til restanceinddrivelsesmyndigheden.

§ 42. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan på baggrund af en indgivet klage træffe en ny afgørelse i sagen, hvorefter klager gives helt eller delvist medhold, eller helt eller delvist ophæve en dækning af en fordring. Afgørelsen eller ophævelsen af dækningen skal meddeles klager senest 14 dage efter, at sagen er fuldt oplyst for myndigheden.

Stk. 2. Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden efter en fornyet vurdering ikke finder grundlag for at ændre afgørelsen eller dækningen, eller hvis restanceinddrivelsesmyndigheden kun finder grundlag for at give klager delvist medhold, og klager i den anledning fastholder klagen, videresender restanceinddrivelsesmyndigheden klagen til Skatteankestyrelsen sammen med en udtalelse om sagen.

Stk. 3. Det skal fremgå af udtalelsen, hvis der er punkter i den påklagede afgørelse eller dækning, der anses for urigtige, og begrundelsen herfor. Med udtalelsen skal følge i original eller kopi:

- 1) Klagen.
- 2) Den afgørelse eller oplysninger om den dækning, der klages over.
- 3) Dokumenter, som klageren har ønsket at anvende som bevis.

Stk. 4. Meddelelse om, at klagen fastholdes, jf. stk. 2, skal være modtaget af restanceinddrivelsesmyndigheden senest 1 måned efter, at klager har modtaget meddelelse om, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan give delvist medhold i klagen.

§ 43. Dette kapitel finder ikke anvendelse i de sager, som er omfattet af reglerne i kapitel 10, jf. bekendtgørelse om klageadgang i sager om eftergivelse af bøder, offerbidrag, konfiskationsbeløb og sagsomkostninger, samt vedrørende indsigelser om kravets berettigelse, berettigelse af en afgørelse om lønindeholdelse eller om en gennemført modregning efter § 18 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Kapitel 13

Andre bestemmelser

§ 44. Meddelelser, underretninger, erindringsskrivelser, tilsigelser og afgørelser m.v. afgivet eller truffet af restanceinddrivelsesmyndigheden kan udstedes uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et dokument med personlig underskrift.

Stk. 2. Renter efter kildeskattelovens §§ 62 A, 62 B og 63 kan i meddelelser, underretninger, erindringskrivelser, tilsigelser og afgørelser m.v. afgivet eller truffet af restanceinddrivelsesmyndigheden beskrives med henvisning til den årsopgørelse eller forskudsopgørelse, hvorpå renten er opkrævet. Renter efter § 13, stk. 5, i lovebekendtgørelse nr. 961 af 25. september 2008 om arbejdsmarkedsbidrag kan i meddelelser, underretninger, erindringsskrivelser, tilsigelser og afgørelser m.v. afgivet eller truffet af restanceinddrivelsesmyndigheden beskrives med henvisning til arbejdsmarkedsbidragsopgørelsen.

§ 45. Beløbene fastsat i § 10, stk. 1, § 19, stk. 4, nr. 3, § 21, stk. 3, nr. 4, og § 26 reguleres hvert år pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt eller fratrukket tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele kronebeløb,

der kan deles med 10. Reguleringen sker på grundlag af de på reguleringstidspunktet gældende beløb før afrunding. Den årlige regulering sker første gang med virkning fra den 1. januar 2006. De regulerede beløb offentliggøres af restanceinddrivelsesmyndigheden.

§ 46. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan gennemføre modregning over for en samlevende ægtefælle, jf. § 12, stk. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, i op til 6 uger, fra den overskydende skat efter kildeskattelovens § 62, stk. 3, eller § 62 A, stk. 3 eller 4, er udbetalingsmoden.

Kapitel 14

Særlige regler for paralleldriftsperiode fra den 1. april 2017

§ 47. I paralleldriftsperioden fra den 1. april 2017, hvor fordringer er registreret til inddrivelse i systemerne DMI og SAP38 og i det nye inddrivelsessystem, PSRM, gælder følgende regler i forhold til dækning af fordringer:

- 1) § 4 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige om dækningsrækkefølge finder anvendelse på hvert system for sig, jf. dog nr. 2, 2. pkt.
- 2) Restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelsesindsats over for en skyldner, herunder afdragsordning, lønindeholdelse, udlæg, modregning eller erindringsskrivelse, kan foretages i hvert system for sig og omfatte fordringer, der alene er registreret i det enkelte system og lovligt kan inddrives. Hvis en inddrivelsesindsats omfatter fordringer i flere systemer, gælder dækningsrækkefølgen i § 4 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan dog ved anvendelse af et beløb, der modtages i forbindelse med inddrivelsen, eller som opstår, herunder ved nedskrivning eller tilbagekaldelse af en allerede helt eller delvist dækket fordring, anvende beløbet til dækning af fordringer først i ét system, uanset at beløbet stammer fra en inddrivelsesindsats, der omfattede fordringer i flere systemer. Hvis et overskydende beløb opstår i PSRM og stammer fra en inddrivelsesindsats, der omfatter fordringer i flere systemer, anvendes det overskydende beløb først til dækning af fordringer i PSRM i medfør af § 4, stk. 5, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Hvis der efter gendækning i medfør af 4. pkt. er et overskydende beløb, kan restanceinddrivelsesmyndigheden vælge, om beløbet skal udbetales eller anvendes til modregning med fordringer i flere systemer. Modregning kan foretages via et andet system end det system, hvor fordringerne er registreret. Hvis et beløb omfattet af 3. pkt. er modtaget eller opstår i PSRM og stammer fra en frivillig indbetaling eller en inddrivelsesindsats, som alene omfatter fordringer i PSRM, kan beløbet efter dækning eller eventuel gendækning i PSRM, jf. § 4 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, udbetales eller anvendes til modregning med fordringer i DMI, hvis det efter gældende regler er muligt. Hvis et beløb omfattet af 3. pkt. er modtaget eller opstår i DMI og stammer fra en frivillig indbetaling eller en inddrivelsesindsats, som alene omfatter fordringer i DMI, kan beløbet anvendes til modregning i DMI via den i § 49, nr. 1, nævnte korrektionspulje eller udbetales. Hvis der efter modregning i medfør af 8. pkt. er et overskydende beløb, kan restanceinddrivelsesmyndigheden vælge, om beløbet skal udbetales eller anvendes til modregning med fordringer i flere systemer. Modtager restanceinddrivelsesmyndigheden et overskydende beløb fra fordringshaver, fordi fordringshaver ved modregning, jf. § 7, stk. 1 nr. 1 og 3, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, har dækket en fordring, som har vist sig helt eller delvist ikke at bestå, kan beløbet udbetales eller anvendes af restanceinddrivelsesmyndigheden til modregning. Var den fordring, som har vist sig helt eller delvist ikke at bestå, registreret i DMI, kan modregning ske først med fordringer i DMI i medfør af bekendtgørelsens § 49, nr. 1, og herefter udbetales det overskydende beløb, eller det anvendes til modregning med fordringer i PSRM.
- 3) En frivillig indbetaling anvendes til at dække fordringer i det system, hvor den er modtaget. Hvis en frivillig indbetaling ikke er modtaget i et bestemt system, anvendes beløbet til at dække fordringer i DMI, og eventuelle overskydende beløb anvendes til dækning af fordringer i PSRM.

- 4) Hvis en frivillig indbetaling eller en indsætsspecifik dækning resulterer i et overskydende beløb i et system, og det er forbundet med uforholdsmæssige omkostninger at overføre beløbet til et andet system, kan restanceinddrivelsesmyndigheden vælge at udbetale beløbet til skyldner.

§ 48. Hvis automatisk modregning i en bestemt type af udbetaling ikke fuldt ud understøttes af et inddrivelsessystem, kan restanceinddrivelsesmyndigheden undlade at anvende en udbetaling af denne type til modregning i det pågældende system. Restanceinddrivelsesmyndigheden offentliggør kvartalsvist en liste over de udbetalings typer, for hvilke automatisk modregning fuldt ud understøttes af det enkelte inddrivelsessystem.

§ 49. I paralleldriftsperioden fra den 1. april 2017 gælder bekendtgørelsens §§ 4-7 og § 8, stk. 3, samt § 4, stk. 5, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige ikke for systemerne DMI og SAP38 jf. dog § 47, nr. 2. For fordringer i DMI gælder i stedet følgende særlige regler:

- 1) Et overskydende beløb, der opstår i forbindelse med inddrivelsen, herunder ved nedskrivning eller tilbagekaldelse af en allerede helt eller delvist dækket fordring, placeres i en korrektionspulje, som ved udløbet af hver kalendermåned udlignes ved modregning med fordringer under inddrivelse eller opkrævning, hvis det efter gældende regler er muligt, eller udbetales til skyldner, hvis modregning ikke kan foretages.
- 2) En fordring anses for modtaget, den dag fordringen registreres i modtagelsessystemet for DMI.
- 3) Ved den indbyrdes dækning af renter dækkes først renter påløbet under opkrævningen. Disse dækkes i den rækkefølge, hvori de er modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden, således at den først modtagne rente dækkes først. Dernæst dækkes renter påløbet under inddrivelsen, således at den først påløbne rente dækkes først.
- 4) Ved samtidig oversendelse af flere fordringer vedrørende samme skyldner og inden for samme kategori, jf. § 4, stk. 1, nr. 1-3, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, dækkes fordringerne i den rækkefølge, hvori de registreres i DMI.
- 5) Hvis et pengeinstitut afviser at honorere en betaling, der er anvendt til helt eller delvist at dække en fordring, ophæves dækningen af fordringen, og senere dækninger fastholdes.
- 6) Opskrivning af en fordring sker ved opjustering af fordragens størrelse med virkning fra opjusteringens registrering i DMI. Hvis den fordring, der opskrives, er blevet dækket helt eller nedskrevet helt, får opskrivningsbeløbet den plads i dækningsrækkefølgen, som den opskrevne fordring ville have haft, hvis den ikke var dækket helt eller nedskrevet helt. Renten efter § 9, stk. 1, tilskrives opjusteringsbeløbet fra den 1. i måneden efter opjusteringen hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Det gælder dog ikke, hvis opjusteringen skyldes en nedskrivning, som er annulleret af fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaver opkræver fordringen, fordi fordringen ved en fejltagelse blev anset for at være dækket, mens den var under inddrivelse. I dette tilfælde tilskrives renten opjusteringsbeløbet fra nedskrivningens virkningstidspunkt. Renter af opjusteringsbeløbet dækkes inden den fordring, der opskrives.

Kapitel 15

Restanceinddrivelsesmyndighedens vurderinger af retskraft og datafejl hos fordringer, der er under inddrivelse eller er under opkrævning og forudsættes dækket ved modregning, samt fravigelse af dækningsrækkefølgen som følge af disse vurderinger

§ 50. Ved restanceinddrivelsesmyndighedens opgave med at afklare, om fordringer, der er overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden, og fordringer, der er under opkrævning og i medfør af § 7, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige forudsættes dækket ved modregning, og renter, gebyrer og andre omkostninger vedrørende disse fordringer er retskraftige og uden datafejl, finder § 4 og § 7, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige ikke anvendelse på rækkefølgen for vurderingerne.

Stk. 2. Når restanceinddrivelsesmyndigheden retskraftvurderer fordringer, som ikke er berørt af mistanke om datafejl, jf. stk. 3, retskraftvurderes først bøder, dernæst private krav på underholdsbidrag og endelig alle øvrige fordringer. Retskraftvurderingerne foretages derudover således, at det i henhold til den anslåede kursværdi størst mulige beløb i forhold til den anvendte tid søges retskraftvurderet. For bøder gennemføres retskraftvurderingen dog så vidt muligt inden udløbet af forældelsesfristen for bødens forvandlingsstraf.

Stk. 3. Ved mistanke om datafejl, der kan have betydning for inddrivelse, modregning eller dækning, vurderes fordringerne i den rækkefølge, som af restanceinddrivelsesmyndigheden skønnes hensigtsmæssig. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan ved vurderingen af, hvilken rækkefølge der er hensigtsmæssig, bl.a. tage hensyn til fordringernes beløb, fejllens karakter, undersøgelsesernes kompleksitet og mulighederne for at opnå betaling.

Stk. 4. Ved modtagelsen af en frivillig betaling anvendes beløbet til at dække fordringer, der er konstateret retskraftige og uden datafejl, i overensstemmelse med § 4 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Er der herefter et beløb i overskud, og har skyldneren hos restanceinddrivelsesmyndigheden anden gæld med tvivlsom retskraft eller mistanke om datafejl under inddrivelse, vurderer og dækker restanceinddrivelsesmyndigheden ud fra rækkefølgen i stk. 2 og 3 så stor en del af denne gæld, som beløbsmæssigt svarer til det overskydende beløb, idet renter og lignende ydelser dog vurderes sidst, jf. stk. 6, 1. pkt. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan fravige denne rækkefølge, hvis det efter restanceinddrivelsesmyndighedens vurdering vil forsinke anvendelsen af det overskydende beløb til dækning af skyldnerens øvrige gæld under inddrivelse. I så fald kan restanceinddrivelsesmyndigheden vurdere og dække de fordringer, der vurderes hurtigst at kunne anvendes til en dækning med det overskydende beløb.

Stk. 5. I forbindelse med en modregning og i forbindelse med anvendelse af et overskydende beløb, jf. § 4, stk. 5, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og bekendtgørelsens § 7, stk. 4 og 5, kan rækkefølgen for dækning af fordringer, jf. § 7, stk. 1 og 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, og rækkefølgen for vurderinger, jf. bekendtgørelsens § 50, stk. 2 og 3, fraviges, så beløbet først anvendes til at dække fordringer, der er konstateret retskraftige og uden datafejl. Er der herefter et beløb i overskud, og har skyldneren anden gæld med tvivlsom retskraft eller mistanke om datafejl, som i § 7, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige forudsættes dækket ved modregning, vurderer og dækker restanceinddrivelsesmyndigheden ud fra rækkefølgen i bekendtgørelsens § 50, stk. 2 og 3, så stor en del af denne gæld, som beløbsmæssigt svarer til det overskydende beløb, idet renter og lignende ydelser dog vurderes sidst, jf. stk. 6, 1. pkt. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan fravige denne rækkefølge for vurderingerne eller beslutte, at der helt eller delvist ikke skal ske modregning i udbetalingen, hvis det under hensyntagen til tilrettelæggelsen af restanceinddrivelsesmyndighedens drift, udbetalingsfristen, fordringernes beløb, fejllens karakter eller undersøgelsesernes kompleksitet findes hensigtsmæssigt.

Stk. 6. Renter og lignende ydelser, der omfattes af forældelseslovens § 23, stk. 2, vurderes alene, hvis den fordring, de vedrører, er retskraftig og uden datafejl. En vurdering af renter og lignende ydelser, jf. 1. pkt., finder ikke sted, hvis de afskrives efter § 16, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, fordi det vil være forbundet med uforholdsmæssige omkostninger at foretage en vurdering af dem.

Kapitel 16

Ikrafttræden m.v.

§ 51. Bekendtgørelsen træder i kraft den 15. marts 2020.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 576 af 29. maj 2018 om inddrivelse af gæld til det offentlige ophæves.

Skatteministeriet, den 9. marts 2020

MORTEN BØDSKOV

/ Annemette Ottosen